

In de mijnen van Romeinen

Tweede kwartaal 2021

Kringmateriaal week 15

"Een brief van Paulus voor jou" (Rom. 1:1-17)

Op zondag 11 april sprak ik over de briefopening van Paulus. In de opening van de brief zagen we hoe Paulus Jezus Christus als Zoon van God aanwijst als de rechtmatige heerser van de wereld. In taal die in zijn tijd gebruikt werd in de cultus rondom de heersende keizer beschrijft Paulus hoe Jezus Christus als Zoon van God door de heilige Geest bekleed werd met macht toen hij opstond uit de dood. Wat een introductie!

Vervolgens schrijft Paulus: 'Aan allen in Rome, geliefden van God, geroepen om zijn heiligen te zijn' (Rom. 1:7).

Wat is volgens jou de verhouding tussen het 'geliefd zijn' door God en de roeping om 'heilig' te zijn? In hoeverre heb je moeite met het eerste ervaren en het tweede zijn?

Paulus beschrijft hoe in 'de hele wereld' over het geloof van de gemeente in Rome gesproken wordt. Uiteraard was de 'christelijke' wereld in Paulus' tijd kleiner dan vandaag.

Maar hoe zou jij willen dat in de wereld gesproken wordt over het geloof van de gemeente in Amersfoort? In Nederland? Wat zou jouw aandeel daar in kunnen zijn?

Paulus spreekt over zijn verlangen om de anderen in de gemeente te Rome te ontmoeten en bij hen te zijn. Om daar te delen in geestelijke gaven (charismata) om de ander te sterken en zelf door de anderen ook gesterkt te worden.

Paulus spreekt onder andere in 1 Kor. 12:8-10, in 1 Kor. 12:28, in Ef. 4:11 en Rom. 12:6-8 ook over deze gaven.

Met welke geestelijke gaven kan jij de gemeente bemoedigen? Hoe kun je in de tijd van vandaag de dag deze gaven toch delen?

We zien dat Paulus steeds verhinderd was om naar de gemeente te Rome toe te komen. In de preek gaf ik een aantal van die verhinderingen: vervolging door volksgenoten en het toegangsverbod tot Rome voor Joden van keizer Claudius. Maar ook de missie van Paulus zelf om het evangelie te brengen op plaatsen waar het nog niet was, was een reden voor Paulus om Rome nog niet te bezoeken. (Rom. 15:20-22).

De kerk bestaat enerzijds uit mensen die ernaar verlangen onderling geestelijke gaven te delen en om elkaar te bemoedigen terwijl ze anderzijds bestaat uit mensen die door Jezus geroepen worden om de wereld in te gaan om het evangelie bekend te maken.

Hoe kun je in jouw leven en situatie aan beide aspecten van het gemeente-zijn recht doen?

Paulus geeft aan zich niet te schamen voor het evangelie. Ik denk dat je hier ook moet denken aan zijn positie als Jood die omging met de heidenen; dit was zo vreemd aan de Joodse omgangsvormen dat dit een reden was om je te schamen. Denk hiervoor aan Petrus die in Antiochië eerst met de heidenen at zoals dat sinds de apostel-vergadering (Hand. 15) toegestaan was. Toen er vervolgens Joodse afgezanten kwamen uit de gemeente van Jeruzalem trok Petrus zich terug en at hij apart. (Gal. 3:11-14). Petrus schaamde zich voor het evangelie dat Joden en gelovigen uit de heidenen door geloof verenigde in het volk van God. Paulus zegt echter: ik schaam mij niet voor dit evangelie, want het is een reddende kracht van God.

In welke situaties 'schaam' jij je voor het evangelie? Of heb je je ervoor geschaamd? In hoeverre zie jij het evangelie als een kracht?

Kern van de Romeinen brief vinden we in Rom. 1:17 'De rechtvaardige zal leven door geloof'. Paulus zal in de komende hoofdstukken betogen hoe geloof en vertrouwen op God altijd al de weg is geweest die God verlangt heeft van de mens. Paulus zal Abraham aanvoeren (Rom. 4) als lichtend voorbeeld van gehoorzaamheid en geloof. In de preek gaf ik aan dat geloof de weg is tussen het belijden van de majesteit van Jezus' heerschappij enerzijds en de gebroken werkelijkheid waarin we leven met onze gebroken plannen anderzijds.

Welke teleurstellingen in jouw leven maken het voor jou moeilijk om te belijden dat Jezus heerst?

In Hebreëen 11:1 staat: "Het geloof legt de grondslag voor alles waarop we hopen, het overtuigt ons van de waarheid van wat we niet zien" Het geloof doet de rechtvaardige leven in het hopen op een toekomst waarin de God die liefde en recht is de aarde zal vervullen. Een toekomst waarin de heerschappij van Jezus zichtbaar zal worden voor iedereen.

In hoeverre maakt dit 'hopen' deel uit van jouw geloven? In het dealen met een gebroken werkelijkheid?